

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границю:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год 6-ій пополудни.

Редация, адміністрація експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатаї вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Китай і Европа.

Європейські держави прийшли вже до пересвідчення, що великодержавність їх в меншій мірі зависить від армій, а в більшій від торговельної могутости. Торговельний білянс, єго активність або пасивність, знаменує нині жизнену силу держави. Чим менший привіз висказує річний торговельний білянс, а більший вивіз, тим богатша держава. Пасивний торговельний білянс значить більше, ніж невдалий военний похід. Успішна торговельна вивозова політика, се ідеал, до котрого змагають всі держави європейські, а перед в тім змаганю веде від давна Англія.

Не дивота проте, що від двох літ Англія, Росія, Франція та Німеччина, а в послідних часах навіть слабосильна Італія і Данія звернули свою увагу на упадаючий Китай і старають ся неміч єго використати для себе, для поправи своїх державних бюджетів і обогаченя свого населеня. Рахунок простий. Коли жителям і фабричному промислови стає чим-раз тіснійше на європейских торговлях, то щож природнійшого, як для сих жителів і фабричної продукції найти позаєвропейску одну або другу державу, де би можна примістити колоністів і куди би правильно відпливали плоди фабричного промислу?

Ми сказали, що Англія від давна веде перед в колоніяльній політиці. Нема части сьвіта, де би гордий Альбїон не поставив вже своєї ноги. Англія була і перша, що враз з Францією, по успішній війні перед пятьдесяти літами здобула собі приступ до 29 пристаней китайских. Розуміє ся, що з пристаней розляг ся вплив єї і в глїб краю. А як значний оборот торговельний витворив ся з того часу, сьвідчить факт, що приміром в 1898 р. в китайских пристанях гостило 44.500 англійских кораблів, що з Китаю брали дешевий сировець для англійских фабрик, а туди за добрі гроші збували англійські фабричні вироби.

В наших часах перша Японія використала слабосильність «небесного царства» і побідивши Китай в війні, придбала собі Корею і пристань Вей-гай-вей на китайским побережю. Тількож тут стрінулись єї інтереси з інтересами Росії, а результат був той, що вже в р. 1895 Росія при помочи Франції і Німеччини позбавила Японію всіх користей, нажитих в мирі в Сімоносекі. Росія знищила вплив Японії в Кореї, посунула ся в глїб Манджурії і стала безпосередною сусідкою Китаю.

Акція ся Росії проти Китаю була підготовлена вже від 1889 р., від договору в Нерчинську. Тоді вже одержали російські сьвітові кунці приступ на торги в Китаю. Від сего часу посувала ся Росія етапами чим раз дальше, а операційними точками був Владивосток і пристань Лазаревска, набута вже в 1886 р. З будовою сибірської залізничї акція Росії проти Китаю усилила ся. В найновіших часах придбала собі Росія пристань Артюра і Талієн-вану, побудовала залізницю манджурску, присвоїла собі богаті копальні в Манджурії і розкрила собі свобідну дорогу на торги в самім Пекінгу.

Але і з другої, західно стороны стала Росія добирати ся до Китаю, побудовавши в т. зв. «Середущій Азії» залізничї до Ташкенту і з Самарканду до Андішану. Сим роздбула она собі приступ до китайского Туркестану і Західної Моголїї, а посїдаючи як в Манджурії так і на західних границях Китаю стотисячну армію, Росія могла тим успішнійше попірати свої аспірації до Китаю.

Англія симчасом оперовала в полудневім Китаю, в провінциях Гонгконг і Шангаю. Нині, посївши ще пристань Вей-гай-вей (від Японії), простерла она свій вплив на всю простору і богатую низину понад долішним Янг-тсе-кіянгом.

Франція вдомашнила ся в полуднево-всхідних частинах Китаю, в провінциях Іннан і Квангсі. Тут побудовала она залізні дороги і простерла свій вплив на територію о яких 800.000 квад. миль обему, аж поза лівий берег Меконга. Тут збуває Франція і свої вироби фабричні, а єї місіонери добувають для неї чим-раз нові області.

Німеччина, запрошена Росією до спільної акції проти Японії, заняла для себе в 1897 р. пристань Кію-чав і сумежну провінцію Чантунг, богатую в копалини, іменно в камінний уголь. Сфера єї торговельних інтересів обняла вже площу, на котрій живе яких 30.000 Китайців.

Вкінці не приспала справи і Італія. По невдачах в Африці всхідній, спробувала слабосильна Італія колонізаційного щастя на побережю китайским, в провінції Че-кіянг. Та хоч не вдалось їй доси посїсти що-небудь з території китайської, то принайменше не втратила она надії на успіх.

Тільки одна Австро-Угорщина не взяла доси участи в тій великій і важкій акції європейских держав в Китаю, хоч звісна річ, що австрійский промисл найскоріше потребував би нових торгів для себе, а безнастанно ростуча еміграція австрійских жителів до Америки домагає ся заїніціюваня колоніяльної політики. Чи опять має на нас оправдатись сказанє, що Австрія була «пізним Іваном»: *um eine Ager und um eine Idee zu spaet?* Ходили слухи, що в міністерстві заграничних справ студіює дехто карту Китаю та що там віднайдено провінцію Фу-кін. Але чи успіємо ми взяти ся вчасно за діло, коли в нас на дневнім порядку стоять так важкі (!) питання, як: автономія коронних країв з автономічною нуждою та еміграцією? Ческе державне право з споловілими пергаминами? Языковий спір чєско-німецкий? *Los von Rom!* і т. д.? Торговельні білянси послідних років Австрії були правильно пасивні. Фабричний промисл австрійский втратив Балкани, а з європейским промислом не в силі видержати конкуренції. Угорщина заводить свої фабрики всякого рода і підриває нас. Сировець для наших фабрик одержуємо з англійских або німецьких рук і платимо за него значно дорожше. А хлїборобам в Галичині, на Буковині і в північній Угорщині стало від літ вже так тісно, що втічуть в сьвіт за очи. Ми отямимось може, але аж тоді, як роса виїсть очи. За Фу-кінг будемо мати —

октройований языковий закон. У нас мабуть почала ся вже декаденція...

Пос. Пацак о языковій справі.

Пос. др. Пацак, член парламентарної комісії правці, один з визначнійших і найбільше інтелігентних послів молодоческих, мав на днях розмову з дописувателем *Breslauer Generalanzeiger*-а. Погляди єго на спір чєско-німецкий подаємо в скороченю.

На запитанє дописувателя, чи Чехи згодились би на заведене німецкого державного языка? — відповів др. Пацак: Такого закова Австрії не потрібно. Німецкий язык є нині *de facto* языком діловодства центральних властей в переписці їх з властями краєвими, в парламенті і в армії.

На запитанє, чи можливе порозумінє чєско-німецке? — відповів др. Пацак: Порозумінє було би можливе, але не тепер в часі бою. Основною порозуміня може бути лише рівноправність. Ми признаємо Німцям всі їх права в чисто німецькій області, але жадаємо таких самих прав для чисто чєскої області. Крім сего мусить бути постановлено, що Чех і Німець в цілїм краю можуть доходити свого права в матерній язичї. На територіяльний поділ краю Чехи згодитись не можуть. Порозумінє лежить близько нас, треба лише доброї волї. Языкові розпорядженя гр. Бадєнього жадали від всіх урядників знаия обох краєвих языків. Бар. Гавч обмежив се розпорядженє до двоязыковости урядів (не урядників). Се значне уступство для Німців. Не наша вина, що Німці і сим невдоволені. Впрочім, додав др. Пацак, ви самі знаєте, що парламент неактивний та що краєві сойми удержують лише конституцію в Австрії. Треба проте облегчити парламентарови єго задачи, а языкові справи переказати соймам.

Др. Пацак не сказав вправді нічого нового дописувателеви вороцлавского дневника і ма були би не згадували про єго виводи, наколи би молодоческий посол до своїх виводів політичних не додав погляду, що осьто по переказаню краєвим соймам языкових справ в Австрії настав би мир і лад. З сим поглядом д-ра Пацака ми згодити ся не можемо. Поминувши факт, що в такім случаю языкова борба перенеслась би до кільканацятьох соймів і спинила би тут всяку позитивну роботу на шкоду коронних країв, ми не узнаємо більшостий соймових вмішаних краях компетентним ареопагом до лагодженя так дразливого питання, яким є языкова справа. Др. Пацак станув тут на становищі єгоїстичнім і спеціально чєским, не узглядняючи, що по переказаню языкового питання соймам потерпіли би на тім полудневї Славяни і Русини. Бо годі припускати, що би альпейські Німці і Італіянци були справедливыми для Словінців та Хорватів, а Поляки для Русинів. Торік галицкий сойм перейшов над языковим внесенєм пос. Вахнянина до дневного порядку, а ухвалив резолюцію, котрої правительство центральне доси ще не виконало. Чи др. Пацак міг би зрішенє языкового питання в Чехії віддати чєскому сойму, як би там засїдала німецка більшість? Чогож домагали ся Старочехи языкових розпоряджень від Штремаєра в 1880 р., а Молодочехи від гр. Бадєнього? Ми надїяли ся, що др. Пацак задивляє ся на сю справу обєктивнійше.

штує 4 зр. місячно, коли оно варта що найбільше 2 зр. При більших мешканях таке поведене властителей зовсім було би неможливе, але бідному все вітер в очи. Чи не пора би вже побудувати кілька домів для робітничої класи, що видіє ціле жите в вогких, тісних та темних ямах.

— **Військовий винахід.** Сімнадцятилітній хлопець Іван Малан з Новогороду, висланий за службовою маршрутою з Градця до віденського арсеналу, зладив деревляний модель карабіна, що в протягу чверть години має давати 600 вистрілів, а на кожних 15 патронів потребує лише одного ладунку. В віденському арсеналі роблять досліди над сим винаходом.

— **Кардинал Груша,** віденський архієпископ, упав жертвою спиритного обманця. Перед кількома днями зголосив ся до него елегантно одітий молодець і представив ся ему яко сестринець одного з угорських міністрів. По короткій розмові о своїх родинних відносинах попросив кардинала, щоби позичив ему 36.000 зр. і прирік ту суму до кількох днів надіслати з Пешту. Оповідане лепского молодця не викликало у кардинала найменшого підозріння; без надуми написав ему чек на 36.000 зр. і віддав молодець, котрий виняв гроші з банку і пропав. До перва в неділю довідав ся кард. Груша, що сей угорський міністер не мав ніякого сестринця і що з своїми грішми може попрашати ся, бо дістались в руки найзвичайнішого злодія. Поліція старає ся познакомити з тим спиритним пташком.

— **Учителі з Росії** будуть могли дуже легко звідати всевітну виставу в Парижі. Російська комісія для устроєня відділу педагогічного на парискій виставі заняла ся справою подорожі учителів до Парижа по знижених цінах і запевнити їм безплатні помешканя. Французьке правительство дає комісії до розпорядимости дві учительські семинарії і три ліцеї на приміщенє перебуваючих на виставу російських учителів і учительок. Австрійська комісія виставова повинна-б те саме учинити для учителів з Австрії.

— **Реформа календаря в Росії.** Комісія виділена астрономічним товариством в справі реформи календаря, звернула ся до російських міністрів з просьбою о опінію. Міністерства комунікації, справ внутрішніх, скарбу і справ заграничних заявили ся за найскоршою реформою. Комісія розпочне тепер з приспіненою енергією свої праці і скінчить їх імовірно з початком червня.

— **Російским акторам** трупи Савини Чехи устроїли велику працальну овацію. Запросили їх на банкет, де підношено без числа тоастів на взаїмність славянської штуки. Чехи сьпівали «Боже царя храни», а російські гості «Слава дому твоему». Товпи публики відвела російських артистів серед безнастанних окликів: «До побачення!» на залізницю.

— **Ревізії** відбули ся на днях у віденських книгарнях Шалька і Стетіна. Поліція сконфісковала багато агітаційних брошур протестантських і деякі улетні письма, в котрих пропагує ся державна зрада.

— **Студентські розрухи в Києві** прибрали ще більші розміри, як в Петербурзі. Пришло там до справдішної ворохоби, супроти котрої власти показали ся безсильними. Генерал-губернатор був приневолений вівзати військо в поміч поліції, але его зараз відкликав, коли студенти запевнили, що розрухи сейчас устануть. Стало ся протинно, б) небавом публичний порядок нарушено вибиванєм шиб, нищенєм склепів і зводженєм кровавих бійок на улицах. Військо виступило з оружжєм і поранило багато осіб. Арештовано около 400 студентів.

— **Цінаву раду громадску** має угорське містечко Батец. Недавно арештовано там бурмістра і 8 радних за фальшованє грошій. Слідство виказало, що ся компанія вже від двох літ фабриквала в пивниці громадского дому пятки і десятки. Жандармерія застала їх в пивниці при роботі. Але злочинники не стратили духа; повітагали револьвери і зачали стріляти до жандармів. Одного жандарма навіть ранили тяжко. В пивниці найдено всякі прибори до фальшованя і 2000 зр. готівкою в фальшивих паперах.

— **Замах на професора.** З Києва доносять, що на професора і инспектора тамошньої семинарії духовної, Філярета, навав в его помешканю вигнаний недавно з семинарії студент Крещеньський і зранив его штилетом. Рана легка. Крещеньського зловила служба і віддала в руки жандармерії.

— **Дрібні вісті.** Казимир гр. Бадені занеміг в Буску. Куратором інтересів Краттера іменував львівський повітовий суд д-ра Генрика Савчинського, урядника кр. виділу. — В селі Чертежи, власности Адольфа Добрянського, помер недавно в 49-ім році життя, а 24-ім сьвященства, парох о. Юл. Ставровський, угро-руський писатель і поет. — В Білій під Тернополем прокинувся п'ятидний тиф. — В Новім Санчі увязнено купця Таненбавма під замітом обманства, якого

допустив ся фальшованєм векслів селян Тиліча, есконтованих в щадничій касі в Бардзеві. — В Суховолі отроїло ся грибами двоє дітей в віці 7 та 11 літ. Смерть слідувала в протязі 6 годин. Крім сего є там ще дві особи хорі: мати і дитина, не грозить їм однак ніяка небезпечність. — В Відні помер в сповідальниці в церкві св. Бриґіди тамошний парох о. Мартин Візінґер на удар серця. — В Градці сконфісковано брошуру п. з. «Жид XIX. віку, або длячого єсьмо антисемітами». — Трибунал державний у Відні засудив міністерство справедливости, котре поутвердило приговор тарнівского суду, засуджуючий невинно на місяць арешту шевця Станислава Бохеньского, на заплату 35 зр. відшкодованя. — В Штутгарті спалено тіло помершого бурмістра Русмеліна. Родина бажала собі присутности пасторів в сім обряді, они однак відказали ся по тій причині, що їм не дозволяють на се приписи протестантської церкви. — Зїзд австрійської соціальної демокрації відбуде ся сего року в Берні моравским в тамошнім домі робітничім в понеділок лат. Зелених сьвят.

Посмертна оповістка.

— **Юлія Миколаєнко** (Здерко), б. артистка руско-народного театру, померла в Теревовлі, в п'ятницю дня 21. с. м. по довшій, грудній недужі. Похорони відбудуть ся в понеділок дня 24. с. м., а в них возьмуть участь всі члени театру, що перебуває тепер в Чорткові. Покійна відзначала ся веселою вдачею і високими товаришкими прикметами, а на сцені занимала видне місце між артистичним прихвомком з часів самоуправи театру. — Наша сцена стратила в ній визначну артистичну силу, а дружина театральна люблену і цінену товаришку. Земля єї пером!

Телеграми.

Будапешт, 24. цвітня. Угорське телеграфічне бюро заперечує, мов би приїзд гр. Голуховского стояв в звязі з підвищенєм воєнного бюджету. В конференції між гр. Голуховским а презесумою кабінету Сельом не було про те безіди. Нині вертає гр. Голуховский до Відня.

Царгород, 24. цвітня. Султан підписав іраде, котрим позволяє болгарському правительству вислати своїх делегатів на між народну конференцію в Газі.

Льондон, 24. цвітня. Цецилий Родес має вже зібрати фонди на будову трансфриванської залізниці, на які жадав поруки від Англії.

Штокгольм, 24. цвітня. Парлямент ухвалив близько 5 мільонів корон на цілі маринарки.

Відозва

„Першого руского літературно-драматичного Общества в Коломиї“.

Єще 1880 р. основало ся в столиці Покутя, в місті Коломиї, товариство під іменем «Першого руского літературно-драматичного Общества» і поставивши собі цілю пізнанє і розповсюдженє знаня рускої драматичної штуки, матеріяльну піддержку руско-народних інституцій і основанє в Коломиї «Руского Народного Дому», доказало без сумніву свою жизнєність. За час свого істнованя оно обявляло вельми оживлену діяльність. Оно удержувало майже постійну аматорську сцену в Коломиї і частійшими аматорскими представлєнями будило і оживляло товаришеске жите і народну сьвідомість на Покутю, а доходами з представлєнь приобріло разом з декотрими другими коломиїскими товариствами площу під «Руский Народний Дім» і доставило значні фонди на сю будову. Нині вже піднимають ся стїни величавої будівлі, котра буде окрасою міста і гордостію руского Покутя. Значна в тім заслуга «Першого руского літературно-драматичного Общества».

Теперішній Виділ, прийнявши на себе управительство Товариства, постановив оживити на ново підупавшу в послідних часах діяльність его і совістно сповняти задачу статути на черкнену. Не опускаючи з памяти драматичної штуки і придбаня средств на дальшу будову «Руского Народного Дому», Виділ постановив звернути свою увагу на те, щоби своїм членам і руским людям Покутя облегчити можливість слідити за рускою наукою та рускою словесно-

стию і кормити ся своєю рідною, рускою, духовною поживою. В тій цілі підписаний Виділ рішив основати при Обществі бібліотеку: Першу провінціонональну Бібліотеку на Галицькій Русі!

Одною з головних причин повільного культурного розвитку Галицької Русі, щоби не сказати єї культурного застою, єсть без сумніву дотеперішна недостача бібліотек, трудність получєня книжки в загалі, а рускої книжки найпаче. В наслідок того галицька інтелігенція загалом мало читає, а наша галицько-руська інтелігенція приговорена більшою частию кормити ся чужою, часом вельми для неї шкідливою поживою.

Тому-то уважаєм за річ непотрібну, указувати на важність публичних бібліотек взагалі і на потребу такої для всіх доступної бібліотеки в Коломиї.

Наші дотеперішні змаганя не були без успіху. В короткім часі удалось нам, завдяки запопадливости наших членів і жертволюбности наших патріотів в Коломиї і охрестности, заложити вже при «Першім руским літературно-драматичнім Обществі» маленьку бібліотеку з кілька сот цінних творів в около тисяча томів і Виділ рішив відкрити єї з днем 1. мая с. р. для употреблєня своїх членів. Но се все незначний лиш початок, а так як в нашім Обществі нема і не може бути средств на закупно книжок і їх переплет, то основанє загаданої нами бібліотеки може осушитись лиш з помічю і при соучасті самих широких кругів наших руских людей.

Тому-то і звертаєм ся в імя загального добра до наших писателів, літератів, редакторів і видавців, до наших літературних і наукових Товариств і до всіх наших Родимців, котрі годять ся з нашими гадками о важности для нашого народа і нашої інтелігенції бібліотек, з смиренною просьбою: жертвовати находячі ся у них книжки, брошури і часописи, без огляду на їх зміст і язык, в якім они написані, в першій лівій само собою розуміє ся рускі виданя, «Першому рускому літературно-драматичному Обществу в Коломиї» в цілі основаня «Першої провінціонональної Бібліотеки на Галицької Русі».

Книжки для Бібліотеки і грошеві датки на утворенє «Основного фонду бібліотечного» просить ся присилати на руки преїдателя Общества.

Виділ буде кожного місяця подавати до прилюдної відомости справу із росту Бібліотеки і «Основного фонду», а всім жертвователям руский нарід скаже: Спаси Бог!

Іменем Першого руского літературно-драматичного Общества.

В Коломиї в марті 1898.

Виділ:

Предсідатель	Секретар
Проф. Юл. Насальский.	М. М. Береский.

Чому управительство «Общества» що до «загаданої ним бібліотеки» з «получених» книжок для «употреблєня» своїх членів «при соучасті самих широких кругів», «приговорює себе» на таку «постоянну, приобрітену» ним язикову мішанину? Містятчи сю відозву, що доторкає ся до дуже важного і хосєнного діла заложєня нової бібліотеки, чи радше випозичальні книжок, ми не можемо не витикнути пану Насальскому, як предсідателєви сего Общества, такі язикові карикатурности, які подибуємо у сій відозві.

П. Насальский, будучи накладчиком і видавцем популярних книжочок, увзглядняє такою паламарщиною давну навичку своїх читачів, так як «Дїло» своєю правописею. Розумієм таку спекуляцію у власнім інтересі, хотяй єї не оправдуємо, але нехай п. Насальский не осьміщає нею серіозний почін «Общества», котре лише на печатці лишило ся таким, а своїм складом вже перемінило ся на «Товариство». Витаємо нове діло коломиїского Товариства з тим желанєм, щоби народний дух вимів з него останки тих кацапствующих «традицій».

Рудольф Ачкевич

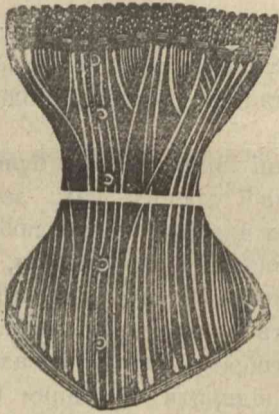
швець,

у Львові, улица Сикстуска ч. 23. (стара почта)

поручає готову обув свого виробу, переважно для **Ховеньства і ПП. військових** — приймає також замовлення всілякого рода так місцеві як і з провінції.

На міру вистане старий оказ.

201 47—52

Горсети, рукавички, шельки підв'язки, бандажи всіх систем

поручає

Г. ГАЛЯНТОВСКИЙ

У ЛЬВОВІ,

площа Бернардинська ч. 3.

Цінники gratis i franco.

20% ДЕШЕВШЕ ЯК У ВІДНІ!
ДОСТАРЧАЄ ВСІЛЯКІ КАВЧУКОВІ ДРУКАРНІ ЧЕРЕНКОВІ ПЕРШЕ ГАЛ. ЗАВЕДЕНЕ РИТОВНИЧЕ ВАРСТАТ ДЛЯ ВИРОВІВ З МЕТАЛОУ, ЛИТИХ НАПИСИЙ, МАЛЯРСТВА ШИЛЬДІВ І ФАБР. СТАМПИ ЛІЙ КАВЧУКОВИХ І ПРОЧ.

ДРУКАРНІ ТАКОЖ З ЧЕРЕНКАМИ РУСКИМИ!!!

ГЕНРИК ШАПІРА

Львів, ул. Коперника ч. 3.
(ПОВІЧ АПТИКИ ПЕТРА МКОЛЯША). 146

ГАРМОНІЮМ

до науки співу церковного виготовляє спеціально парова фабрика інструментів

Івана Сливинського
у Львові, ул. Коперника ч. 16.

За порукою дає на рати. Прошу жадати цінника.

Іван Сливинський
фабрика інструментів і гармоніюм у Львові.
1025

Всілякого рода

інструмента музичні

найдешевше в виключнім фабричним складі

І. Капраліка у Львові.

147

Цінники даром.

Зміна льокалю.

Заложена фірма в року 1877-ім

Вольф Кавфман

перенесла ся з улиці Трибунальської ч. 1. на ул. Лукасінського ч. 4. (площа Каструм), філія ул. Театральна 16.

Ново відкритий

СКЛАД МЕБЛІВ

також і виписичальня

заосмотрена в всілякі знаряди почавши від найбогатших до найскропніших. Цілі урядженя для покоїв до спавня, салонів, ідалень і др. — Меблі оріхові, ольхові, чорні, також зелізні і гнуті, зеркала і т. д.

Ціни низькі і сталі.

З поважанем

В. Кавфман,

ул. Лукасінського ч. 1.

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕРЬ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впресв. Матроп. і Пресв. Еп. **Ординариатам** всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарскі знаряди, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1898 вносить:

Фонд резервовий	96.775 зр. 05 кр.	} 206.880 зр. 57 кр.
Резерва премій	64.263 „ 12 „	
Фонд основний	45.000 „ — „	
Резерва спеціальна	842 „ 40 „	

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услія обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1898 року вносили виплачені шкоди 527.790 зр. 67 кр. Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечитись через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту «Дністеръ», стоваришенє з обмеженою порукою, уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4 1/2% до 1. липня 1899, від 1. липня 1899 будуть вкладки опроцентовані по 4%. Удїл членський вносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Дністеръ». Інформації уділяє Дирекція листовно.

Зголошеня о удїленє агенцій в окрестностях де нема близько агентів «Дністра», приймає ся

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просвіти»).

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Світло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посилокх почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ВИНО** в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інньші товари по умірених цінах.

78—?

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицього еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедия в 3 актах з сільського життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

історична трагедия в 5 актах з другої половини XVI віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 55 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів. У Львові набути можна в Ставропільській книгарні.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильніше узгляднюване артистичного викінчення навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.

Видавець: **М. Заячківский**, Львів, улица Зибликевича, число 34.

ТЕКЛЯ ЦІЦІМІРСКА

у Львові

ул. Шептицьких ч. 8.

іспитована

СПОВИТУХА

поручає ся

зглядом пань.

ЛЕВ НОВОСАД

(практикант віденьский)

у Львові, ул. Крута ч. 7,

виконує мужеску, дамску і діточу обув, також чоботи з хольвама для духовенства по як найприступнійших цінах.

Рівнож приймає репарації кальшів. — З провінції вистане старий оказ на міру.

136 93—140